ARUBAVANDAAG

Bestrijding van drugstransporten, of...*Is aardolie ook in het spel...?*

Onze regio blijft onder de aandacht van het internationale publiek. Dit vanwege de militaire acties van de Verenigde Staten in dit gebied, volgens hun verklaring om de drugstransporten via de zee te bestrijden. De acties zijn vooral gericht tegen Venezuela, waarbij de regering van president Maduro wordt beschuldigd van directe betrokkenheid bij de narcoticahandel. Het probleem voor ons als buren is niet dat er actie wordt ondernomen tegen de narcoticahandel, maar dat nu twee landen die geen van beide belang toekennen aan het internationaal recht, met elkaar in conflict zijn. Maar er kan ook nog meer een rol spelen: de zware aardolie van Venezuela en de olieproductie in buurland Guyana, in een gebied dat onderwerp is van een eeuwenlang conflict tussen Venezuela en Guyana en waarbij de exploitatie in handen is van Amerikaanse ondernemingen.

Het vertoon van Amerikaanse militaire macht heeft recentelijk geleid tot het incident op zee tussen Venezuela en Trinidad, waarbij eenboot met 11 personen aan boord totaal vernietigd werd en geen overlevenden te vinden waren. Uiteraard variëren de tegenstrijdige meningen naargelang de regeringen die deze uiten, maar er zijn toch wel enkele feiten die kunnen worden vastgesteld die onder meer door de aanvallende partij werden geleverd. Het ging om een boot waarmee drugs werden vervoerd en die ook 11 personen aan boord zou hebben gehad. Het gezond verstand zegt ons dat zoiets meer lijkt op een migrantenboot waarmee mensen worden vervoerd; een nogal normale praktijk in de zee-engte tussen Venezuela en Trinidad & Tobago. Zoveel mensen vervoeren neemt ruimte in beslag die gebruikt zou kunnen worden voor de te vervoeren handelswaar. Maar men moet niet de mogelijkheid uitsluiten dat met opzet meer mensen werden vervoerd met het idee dat de Amerikaanse marine niet zo snel over zou gaan tot het gebruik van grof geweld, zoals zijzelf hebben verklaard. Kennelijk moeten we de Amerikaanse actie zien als een voorbeeld dat men stelt aan de drugskartels, dat voortaan dit de modus operandi zal zijn

De vraag is echter of men hier zonder meer mee akkoord moet gaan. Dit geldt zeker voor het Koninkrijkdat verantwoordelijk is voor de eigen exclusieve economische zone envoor de afstemming met de eilanden die de eigen territoriale wateren beheren. Ook zal men acties in het gebied coördineren met de Amerikaanse strijdkrachten.Het lijkt onwaarschijnlijk dat de Nederlandse regering akkoord gaat met een dergelijk Amerikaans optreden, waarbij vrijwel gesproken kan worden van 'standrechtelijke executie', zonder enige poging om het vaartuig te onderscheppen en tot stilstand te brengen. Van Amerikaanse zijde wordt geargumenteerd dat het transport toebehoorde aan de Venezolaanse bende 'Tren de Aragua' die onlangsdoor de VS-regering tot terroristische organisatie is verklaard en dientengevolge een naar hun inzicht een legitiem doelwit vormde. Zolang de Amerikaanse marine zo optreedt in internationale wateren is er niets of niemand om hen dat te beletten, maar de zaak verandert wanneer op een goede dag dit plaatsvindt binnen het gebied dat tot het Koninkrijk behoort. Bovendien, als het gaat om de positie van Aruba zelf, kan een dergelijke actie in de wateren tussen Aruba en Venezuela tot grote problemen leiden, bij ons op de stoep, bij wijze van spreken. En men moet niet denken dat dit niet zal gebeuren: niet zolang geleden werd een vliegtuig achtervolgd door een andere en werd neergeschoten in de Arubaanse territoriale wateren, zonder dat enige fatsoenlijke uitleg werd gegeven over dit incident.

Nu krijgen we alweer te horen dat we ons geen zorgen moeten maken, dat alles in orde is. Dat kan zo zijn, nu nog wel. We mogen niet vergeten dat het hier gaat om twee landen, de VS en Venezuela, diezoals eerder gesteld zich weinig bekommeren om wat het internationaal recht voorschrijft, zodat we op welk moment ook geconfronteerd kunnen wordenmet een grootschalig militair conflict.

Maar er zijn nog meer zaken die hier lijken mee te spelen in de confrontatie tussen de genoemde landen. Een militaire invasie in Venezuela lijkt ons onwaarschijnlijk, ondanks de vele speculaties op internationaal niveau, omdatVenezuela een groot land is waardoor het veel tijd, geld en mensenlevens kan kosten om dit in handen te krijgen. Maar het concrete doel voor de VS-regering lijkt eerder het in handen krijgen van de zware aardolie uit Venezuela. De huidige economische confrontatie met Canada heeft tot gevolg gehad dat de VS in de toekomst minder toegang zal hebben tot de zware aardolie uit Canada, omdat dit land besloten heeft hun afzetmarkten te diversifiëren en hiervoor zich vooral zal richten opEuropa enAzië. En de VS heeft zware aardolie nodig omdat de lichte olie van eigen bodem niet de variëteit aan producten oplevert, waaronder halffabricaten,waarvoor zware olie nodig is. Daarom importeert de VS zware olie en exporteert tegelijkertijd een deel van hun eigen lichte aardolie. Minstens een fors deel van de 4,5 miljoen vaten per dag die Canada in 2024 aan de VS leverde, zal niet meer beschikbaar zijn en moet ergens anders vandaan komen. Zodoende kan Venezuela, met de grootste zware oliereserves ter wereld, opnieuw het alternatief zijn voor de VS, als men tot een akkoord zou kunnen komen met de regering die op zeker moment het land leidt. Echter, het is moeilijk voor te stellen dat men erin slaagt om de huidige oppositie aan de macht te brengen; dat is gedurende meer dan 25 jaar niet gelukt en zal nu ook wel niet lukken.Wat wel waarschijnlijk is dat de VS-regering eerst spierballen zal laten zien, om vervolgens tot een vergelijk te komen met het huidige regime. Dan kan men ook nog garanties bedingen dat Venezuela niet de Amerikaanse investeringen in de Guyanese olie zal belagen. Voor we het weten gaat Trump nog zijn goede diensten aanbieden om te bemiddelen in het eeuwenlange grensconflict tussen Guyana en Venezuela, waarmee hij zijn vermeende kansen op een Nobelprijs kan verhogen...

ATIA: Een lagere rente op Aruba's schuld komt ons allemaal ten goede!

In 2023 publiceerde ATIA verschillende artikelen over het onderwerp "Rijkswet", telkens met de nadruk op het financiële en niet het politieke aspect. Zo werd bijvoorbeeld uitgelegd hoeveel het Land Aruba kan besparen met een lagere rente op de zogenoemde "COVID-lening" van ongeveer Afl. 916 miljoen.

Doordat Aruba de deadline om de Rijkswet uiterlijk 1 mei 2025 aan de Tweede Kamer te leveren niet heeft gehaald, heeft de Nederlandse regering de rente verhoogd van 5,1% naar 6,9%. Dit kost Aruba in 2025 bijna Afl. 7 miljoen extra aan rente – geld dat wij allemaal betalen via ons belastingsysteem. ATIA begrijpt dat, als de regeringen van Aruba en Nederland tot een akkoord komen, de rente op de "COVID-lening" kan dalen tot tussen de 3,2% en 3,4%, ruim de helft van het huidige tarief. Dat zou Aruba miljoenen aan rente besparen!

Daarnaast zal Nederland ook andere internationale schulden, ter waarde van ongeveer Afl. 1 miljard, herfinancieren tegen dezelfde lage rente zodra deze leningen in de komende jaren aflopen. De rente die het Land Aruba momenteel betaalt over de internationale schuld ligt tussen 5,5% en 6,5%, wat het land jaarlijks miljoenen aan rente kost. Een rente van circa 3,4% zou dus zowel het Land Aruba als ons allen ten goede komen.

Het is geen publiek geheim dat rentelasten een van de zwaarste posten op Aruba's jaarlijkse begroting vormen. Zoals hierboven uitgelegd, betekent een verlaging van de rente dat Aruba jaarlijks miljoenen kan besparen aan rente-uitgaven. Dat geld kan gedeeltelijk worden gebruikt om de nationale schuld sneller af te lossen, waardoor de rentelasten nog verder dalen, en om kapitaalinvesteringen te doen in Aruba, zoals in infrastructuur, onderwijs, technologie en het aanpakken van sociale problemen. En de droom blijft dat in de toekomst de belastingdruk voor ONS ALLEMAAL kan worden verlaagd!

De vragen die ATIA in het verleden stelde, en waarop nog nooit een concreet antwoord is gekomen, zijn: Wat is eigenlijk het verschil tussen de huidige toezichtswet en een Rijkswet? Het is goed dat onze bestuurders dit aan het volk uitleggen, want financieel toezicht bestaat al sinds 2015. Het verlagen van de rente op de nationale schuld van de overheid kan immers verlichting brengen voor zowel het bedrijfsleven als de bevolking in het algemeen, omdat minder rente en meer investeringen uiteindelijk leiden tot een verbetering van de kosten van levensonderhoud voor ons allemaal.